

Rakubränning med Konsthantverkarna

Anna-Lena & Astrid går på konsthantverks påbyggnadslinje. Klockan 07.00 denna mörka oktobermorgon letade de sig ner till platsen där två ugnar för rakubränning står kvar sedan i våras.

För att få upp den höga temperatur som behövs för bränningen så fick de börja elda redan ett par timmar innan klassens övriga elever dök upp.

Att rakubränna keramik är ganska tidskrävande. I våras fick vi som gick första året på Konsthantverkslinjen bygga upp två ugnar av lecablock, tegelstenar, lera & armeringsjärn.

Det tog oss nästan en hel dag att bygga upp dem och dagen därpå kunde vi börja bränna. Många fina keramiksaker blev det den veckan.

Över sommaren har ugnarna fått stå kvar vid läraren Margas stuga nere vid sjön Möckeln och igår var det så dags för ännu en dags bränning.

Hela klassen var där till nio och även en elev från förra året dök upp under dagen. Den vikarierande läraren Mats klarade rollen som Rakumästare galant.

Marga, som egentligen skulle vara hemma och vila, dök självklart upp lika pigg & fräsch som vanligt, och såg till att vi hade varm mat och fika under dagen.

Runt klockan elva hade ugnarna blivit så pass varma att vi vågade oss på ett försök med de första keramiksakerna. Varje ugn tar ungefär tjugo minuter och det var med spänning alla såg på när vi fiskade ut dom glödheta alstren ur eldhavet för att sedan gräva ner dom i en tunna med sågspån.

Tålmodet är viktigt att ta med sig en sådan här dag, för man blir väldigt nyfiken på hur allt kommer att se ut när det är klart, men sakerna är heta!

Efter ytterligare tjugo minuter i spånet kunde vi öppna upp locket och börja rota runt med de stora järntångerna för att försöka hitta våra konstverk. De var fortfarande väldigt varma vid det här laget, så ett dopp i vattenhinken gjorde gott.

Sen var det dags att ta fram Svintopaketet. Vi fick putsa och putsa och putsa för att få bort allt sot, men därunder gömmer sig de allra vackraste glasyrer, i färger som vitt, blått, turkost & rött.

Många av glasyrerna får även en metallisk skimrande yta, så man kan nästan tro att vissa saker är gjorda av metall. Det som kännetecknar Rakuglasyren är dess otroligt dekorativa krackeleringar som uppstår när sakerna ligger i tunnan med sågspån. Hur och varför glasyrerna blir som de blir är en saga i sig...

Ett välbehövligt lunchavbrott hade vi, annars var det full fart och fläkt mest hela dagen. Regnet hälsade på lite snabbt ett par gånger, men inte förrän vi beslutade oss för att börja plocka ihop, så kom det på riktigt. Som tur är så blir det ju ganska varmt runt ugnarna, och man blir varm av att jobba med ved & sågspån, så frysa behövde vi inte göra.

Framåt fyratiden på eftermiddagen kände man hur tröttheten smög sig på. Men vi hade hunnit få fram massor av härliga ting under dagen. Jag tror att de flesta i klassen var nöjda med sina verk, även om vi idag har fått limma en del grejer med tvåkomponentslim.

Men, hårt arbete lönar sig säger de ju. Även om ryggen värkte, jag var trött, alla kläder luktade huggorm och fingertopparna var sönderskurna så kan jag lova att vi hade en rolig dag och vi fick många fina keramiksaker gjorda. Välkomna att se själva, vi har utställning i montern utanför aulan!

Skrivet av: Yohanna Olsson, KHV2